

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17325/2023
18.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Весне Субић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Митровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде за одузето земљиште, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 50/23 од 06.04.2023. године, у седници одржаној 18.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 50/23 од 06.04.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 50/23 од 06.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 347/2022 од 30.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужицу исплати на име његовог дела накнаде за одузете непокретности и то: к.п. бр. ..., воћњак 5. класе, површине 515 м2, к.п. бр. ..., њива 5. класе површине 6423 м2 и к.п. бр. .. воћњак 4. класе површине 753 м2 и удела у накнади за одузете воћњаке на тим парцелама, укупан износ од 332.436,00 динара са законском затезном каматом од 26.03.2002. године. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати 9.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 50/23 од 06.04.2023. године, одбијана је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, из разлога прописаних чланом 407. став 1. тачка 4. ЗПП, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити новог тумачења права. Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати накнаду за предметне непокретности и засаде воћа, због недостатка пасивне легитимације. Наиме, предметне непокретности експроприсане су правном претходнику тужиоца решењем СО Куршумлија од 26.04.1990. године, ради изградње акумулације „Селова“, у корист и за потребе Друштвеног предузећа за водоснабдевање подручја Топлице и Ниша „Селова“ из Куршумлије, чији је оснивач Општина Куршумлија, а које је решењем Општинског суда у Куршумлији Р 152/92 од 26.03.2022. године обавезано да законским наследницима правног претходника тужиоца, међу којима је и тужилац на име правичне накнаде исплати укупан износ од 1.491.701,00 динар са законском затезном каматом од 26.03.2002. године до исплате. Тужбени захтев тужиоца одбијен је као неоснован, због недостатка пасивне легитимације на стране тужене, с обзиром да је корисник експропријације – Друштвено предузеће за водоснабдевање подручја Топлице и Ниша „Селова“ из Куршумлије активно привредно друштво и да је његов оснивач Општина Куршумлија. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, то по оцени Врховног суда у овом случају нису испуњени законом прописани услови из члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.07.2022. године, а вредност предмета спора је 332.436,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да је против одлуке другостепеног суда у овој врсти спора ревизија недозвољена у смислу члана 479. став 6. ЗПП, због чега је на основу члана 413. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић